

روزنامه

گزارش

«**مادام**» **فیلم جدید سامان مقدم**

شرق : سامان مقدم به زودی ساخت فیلم جدیدش را به نام «مادام» آغاز می کند. این فیلم فضایی متفاوت نسبت به دیگر آثار مقدم دارد و قرار است مانسند ساخته‌های دیگرش در دفتر هدایت فیلم تولید شود.

فیلمنامه این فیلم را مقدم همراه با مینو فرشچی نوشته است و طی روزهای آینده جهت دریافت پروانه ساخت ارائه خواهد شد. مدیر فیلمبرداری این فیلم بهرام بدخشانی است و مصطفی شایسته تهیه‌کنندگی آن را برعهده دارد. هنوز بازیگران مادام مشخص نشده‌اند. سامان مقدم سال گذشته «مکس» را بر پرده سینماها داشت و از دو هفته دیگر شاهد نمایش آخرین ساخته‌اش «کافه ستاره» خواهد بود. فیلم های قبلی مقدم همگی با استقبال خوبی از سوی تماشاگران مواجه شده‌اند. بلافاصله پس از صدور پروانه ساخت، پیش تولید «مادام» آغاز خواهد شد.

اکران ستاره‌ها

ایستنا : در حالی که اخبار متناقضی درباره اکران مجموعه فیلم‌های «ستاره‌ها» شنیده می شود، حمید اعتباریان تهیه‌کننده فیلم از صدور پروانه نمایش نخستین فیلم این مجموعه خبر داد. وی گفت : ستاره‌ها جلد اول با نام «ستاره می شود» به کارگردانی فریدون جیرانی طی چند روز آینده رسماً پروانه نمایش دریافت می کند.

اعتباریان به ایسنا گفت : طبق اعلام وزارت ارشاد به ما، رسماً تا چند روز آینده پروانه نمایش این پروژه صادر می شود و بعد از دریافت پروانه نمایش درصدد اکران عمومی آن در تابستان هستیم. وی همچنین گفت : روند پروانه نمایش دو جلد، دو و سه قرار است در کمیته سه نفره پروانه نمایش مطرح شود و اگر پروانه نمایش جلد دوم صادر شود، قصد داریم جلد دوم «ستاره است» را زودتر از جلد اول «ستاره می شود» اکران کنیم و سپس جلد سوم «ستاره بود» را روانه سینماها کنیم. اعتباریان البته موضوع اکران همزمان هر سه قسمت را رد کرد. وی در این باره گفت : خیلی علاقه‌مند بودیم این اتفاق بیفتد اما محدودیت های سالن های سینما در ایران اجازه این کار را به ما نمی دهد. فریدون جیرانی در سه فیلم ستاره‌ها نگاهای به تاریخ سینمای ایران و سرگذشت بازیگران آن در مقاطع مختلف دارد.

قبادی داور جشنواره رومانی

ایستنا : بهمن قبادی کارگردان سینمای ایران به‌عنوان داور بخش مسابقه در سومین دوره جشنواره «آئونی مال» کشور رومانی حضور خواهد داشت. او سال گذشته با فیلم «لاک پشت‌ها به پرواز

می‌کنند» در این جشنواره حضور داشت و توانست

جایزه بهترین فیلم و جایزه تماشاگران را دریافت کند. سومین دوره جشنواره «آئونی مال» از ۲۳ الی ۲۸ مرداد (۱۴ الی ۱۹ آگوست) در کشور رومانی برگزار می‌شود. این کارگردان سینمای ایران هم‌اکنون مشغول آماده‌سازی نهایی آخرین ساخته سینمایی‌اش با عنوان «نیوماگ» است.

بازیگران ژاپنی در فیلم جدید جلیلی

آتا : ابوالفضل جلیلی از حضور بازیگران ژاپنی در فیلم جدیدش خبر داد. او قصد دارد در این فیلمش که هنوز نامی برایش انتخاب نشده مانند حافظ ساخته قبلی‌اش از بازیگران ژاپنی استفاده کند. جلیلی هم‌اکنون با اضافه کردن چند سکانس، درصدد ویرتوش مجدد فیلم حافظ است. وی در این باره گفت : این روزها صداگذاری و میکس «حافظ» توسط مسعود بهنام در «استودیو بهمن» در حال انجام است و فیلم را برای اکران آماده می‌کنیم. اما در یک نگاه مجدد، تصمیم گرفتم سکانس‌هایی را مجدداً با بازی «زهرا امیرابراهیمی» فیلمبرداری کنیم که این هفته برای گرفتن این فصل‌های باقی مانده و اضافه کردنشان به فیلم عازم ساوه می‌شویم. ضمن اینکه بر اساس برنامه‌ریزی، تا ۲۰ روز آینده این کار به پایان خواهد رسید. داستان حافظ درباره زندگی یک حافظ قرآن است و بازیگرانی چون کومیک‌گاسو، مهدی مرادی، حمید هدایتی پور، عبدالحی ششماسی و نوید رئیسی به ایفای نقش پرداخته‌اند.

گفت‌وگو با «لاله اسکندری»

آیا می‌توانم فریاد بزنم

خسرو و خسروپرویز

قصد داریم از این پس هرازگاهی با سینماگرانی گفت‌وگو کنیم که لزوماً فیلمی در اکران ندارند و بنا به هر دلیلی اثری از آنها روی پرده سینماها یا کاغذ مطبوعات نمی‌بینیم. اتفاقی که در مطبوعات به ندرت اتفاق می‌افتد و همواره با دیدن آنونس‌ها و پوستر فیلم‌ها یادمان می‌افتد که این افراد وجود دارند و با انجام مصاحبه‌ای حس کنجکاری‌مان را ارضا می‌کنیم.
به مورد «لاله اسکندری» قضیه نوع دیگری است. بازیگر پرکاری که بنا به دلایل مختلف کمتر خبری از او در این سال‌ها منتشر می‌شد. مقایسه و اشتباه گرفتن او با خواهرش ستاره که فعالیتش در تئاتر متمرکز است موضوع دیگری است که صحبت همزمان با آنها را به دلیل در سفر بودن خواهر به وقت دیگری موکول کرد.

■ با اینکه در این سال‌ها در چند مجموعه و فیلم حضور داشتید اما کمتر خبری از شما بوده دلیل این بی‌خبری چه بوده؟
شاید یک دلایل این باشد که در ۳ سال اخیر، کارهایی که انجام دادم هیچ کدام اکران یا پخش نشدند. من ۲ مجموعه تلویزیونی و سه فیلم سینمایی کار کردم که هیچ کدام به مرحله اکران و پخش نرسیدند. این طور می‌شود که کمتر دیده می‌شوی. اگر فیلمی اکران باشد یا سریالی در آنتن داشته باشی معمولاً دوستان خبرنگار زیاد سراغ آدم را می‌گیرند ولی وقتی که کار نمی‌کنی در حاشیه قرار می‌گیری از وقتی که بازیگری را شروع کردم روزنامه‌ها و مجلات مختلف تماس می‌گرفتند و من هم همیشه سعی می‌کردم با روی باز آنها را پذیرم. ولی متأسفانه در این چند سال اتفاقات ناخوشایندی افتاد و بعضی مطبوعات خبرهایی دلگیرکننده چاپ کردند که سنوالم پرانگیز بود. دیدم تنها را مقابله با این موضوع این است که کمتر صحبت کنم چون متأسفانه در کشوری زندگی می‌کنیم که قانون شکایت و کی‌ورایت وجود ندارد. مثلاً عکس‌های ما هر جایی وجود دارد. بدون اینکه اجازه بگیرند روی سینی، بشقاب، گلدان، فنک و... چاپ می‌شود. مقابله با این موضوع کسی را می‌خواهد که یک کنش آهتین بپوشد و این قضیه را سرورسامان دهد. برای خودم که این مشکلات پیش آمده به جایی نرسیدم و از خبر این موضوع می‌گذری که در تماس باشی. اما در کل دوستان تا موقعی که دیده می‌شوی از تو سراغ می‌گیرند.

■ اگر موقایید برگردیم به سال‌های دور، اینکه اصلاً چطور با قضیه بازی و بازیگری برخورد کردید؟
۴ یا ۵ سال کم به برای عموم چند فیلم کوتاه و ۱۶ میلی‌متری همراه با خواهرم ستاره کار کردم. عموم جزء انجمن سینمای آزاد مشهد بود که فیلم‌هایش جایزه هم گرفته بود. در دوران کودکی این فضا خیلی برامان شیرین بود. آن فیلم‌ها موجود است. بیشتر آنها صامت بود. عموم برای ما داستان را تعریف می‌کرد و ما اجرا می‌کردیم.

■ علاقه بود یا چون در دسترس عمومیتان بودید این اتفاق پیش آمد؟
این با هم بودن چقدر برایتان موثر بوده؟
دوربین را دوست داشتم. فیلم‌ها را که بعدها نگاه می‌کردم واکنش‌ها برایم جالب بود، اینکه در آن سن کم حواسم به دوربین بود. در خانواده‌ای بودم که با این موضوع بیگانه نبودم با دوستانی که در این زمینه کار می‌کردند بزرگ شدم. بعد از آن هم در تئاترهای مدرسه ادامه پیدا کرد. یادم هست که هر سال برنامه اجرا می‌کردیم و ستاره خیلی فعال بود.

■ من با هم بودن چقدر برایتان موثر بوده؟
این به ستاره با هم یک سال و نیم اختلاف سنی داریم. معمولاً کسی که بزرگتر است جلوتر می‌رود و شما بیشتر به او نگاه می‌کنید. ستاره برایم الگو بود. در خانواده افراد دیگری هم بودند. یادم هست که تمام قصه‌ها و داستان‌های بچگی ما مثل داستان‌های والت دیزنی را تابستان‌ها در حیاط بزرگ خانه مادربزرگ تمرین می‌کردیم و بعد برای خانواده اجرا می‌کردیم مثل قصه گرکش و لاک پشت. بعدها با خواهر و برادرایم داستان‌های تن‌تن را بازی می‌کردیم. همیشه هم نقش‌های کوچک را چون از همه کوچکتر بودم به من می‌دادند (خنده). نقش «دوپونت» و «دوپونس» همیشه به من می‌رسید و نقش «تن تن» و «کاپیتان هاوک» مال خواهر بزرگترها بود. علاقه داشتم و به صورت انفرادی کار می‌کردیم. آنها را می‌دیدم و ادامه می‌دادم. اما از یک سنی از بازیگری دور شدم و بیشتر وارد حیطه تجسمی شدم. نقاشی را دوست داشتم و در این زمینه فعالیت کردم تا دوباره بازیگری را در سن بالاتری ادامه دادم.

■ دلیل این دوری چه بوده؟

احساس کردم برای بازیگری یک شهامت و جسارتی می‌خواهد که من از یک سنی آن‌را در خود ندیدم. ناخودآگاه جذب نقاشی شدم که جزء هنرهای فردی است. می‌خواستم در خلوت کار کنم. دیگر آن رویی که بخوام در جمع بازی کنم را نداشتم و روحیه‌ام تغییر کرده بود.

■ آن فضای خانوادگی و کار کردن‌های خواهرتان که همیشه کنارتان بوده؟

بله. ستاره کار می‌کرد و تئاتر را جدی گرفته بود. ولی من از دبیرستان به بعد دیگر کار نکردم. از ۱۷، از ۱۸ سالگی نقاشی را به طور جدی شروع کردم. در دانشگاه هم در همان رشته ادامه تحصیل دادم و گرافیک هم برایم جدی شده بود. در همین همیشه سر تمرین بچه‌ها در تئاتر می‌رفتم. ستاره از سال ۷۲ کارش جدی شده بود و من در بسیاری از کارهای او به عنوان عکاس حضور داشتم. در زمان دانشجویی هم گرافیش بیشتر به سمت تئاتر و سینما بود.

■ یعنی آن خصوصیات اخلاقی که در مورد آن اشاره کردید باعث شد تا به سمت نقاشی بروید یا بهتر بگویم دوری کردن از یک فعالیت جمعی و روی آوردن به یک کار فردی.

بله. آدم در سنین مختلف خواسته‌هایش تغییر می‌کند. کم‌کم در حین انجام این کارها پیشنهاد بازی برایم پیش می‌آمد. ■ به بازیگری فکر می‌کردید؟ تصمیمی داشتید که کم‌کم این کار را دوباره شروع کنید؟
خیر، به بازیگری فکر نمی‌کردم. طراحی صحنه و گرم را

سینما

به جهت نزدیکی‌ای که با نقاشی داشت انجام می‌دادم. از این جهت علاقه‌مند بودم. با اینکه یک کار جمعی بود ولی باز هم استقلال خودت را داشتی. چهره‌پردازی را از زاویه‌ای که به نقاشی نزدیک بود دوست داشتم. دو سالی را اینگونه تجربه کردم. پیشنهاد بازی هم داشتم تا اینکه اولین‌بار در یک فیلم کوتاه در مورد اولین هنرپیشه زن سینمای ایران (خانم روح انگیز سامی‌نژاد) حضور پیدا کردم.

■ گویا این فیلم به پرتانجام نرسید!

در نیمه فیلم خانم سامی‌نژاد متأسفانه فوت کردند و فیلم به شکل دیگری پایان یافت و آن‌طور که شنیدم فیلم در جشنواره‌هایی شرکت کرد و موفق بود. این اولین تجربه من بود که در سال ۷۶ صورت گرفت و من نقش جوانی‌های خانم سامی‌نژاد را بازی می‌کردم.

■ چطور شرایط حضور در این کار برایتان فراهم شد؟
قصه جذابی داشت و در آن هنگام خانم سامی‌نژاد زنده بودند. فیلمنامه را خواندم و جذب شدم. خاطرم هست که آقای مخملباف برای فیلم «ناصرالدین‌شاه آکتور سینما» به دنبال این خانم گشتند ولی او را پیدا نکردند. سال‌ها بود که کسی از ایشان خبر نداشت. کارگردان فیلم به دلیل اینکه خودشان کرماتی بودند توانستند از خانواده ایشان اطلاعات کسب کنند. این خانم قصه عجیب و غریبی داشت و به دلیل چند سال شهرت تمام زندگی‌اش نابود شده بود. بلاهایی بود که سینما بر سرش آورده بود. یک زن ۸۵ ساله که مدت‌ها خانه‌نشین شده بود. فیلم با شروع «سلام سینما» آغاز می‌شد و جوانانی که به در باغ فردوس حمله می‌کردند و آنجا می‌رفت در خاطرات او... .

■ می‌خواهم تا از این موضوع نگذشیم یک سئوالی ببرسم که بیشتر حس می‌است. اینکه اولین نقش شما به عنوان یک بازیگر که می‌خواهد یک مسیر تازه‌ای را با امید و شوق شروع کند نقطه یی پایان و سرگذشت زندگی اولین هنرپیشه زن سینمای ایران است. لمس کردن این تلخی باعث نشد که به مسیری که تازه می‌خواهید قدم بگذارید نوع دیگری فکر کنید؟

نگاه خوبی است. این کار دید خوبی به من داد. برخلاف دوستانی که می‌گویند عاشق بازیگری هستند و همه زندگی‌شان را پای سینما گذاشته‌اند. برای من که بازیگری را شروع کردم، این طور نبود. بازیگری را عاشقانه شروع نکردم. می‌خواستم تجربه‌ای که قبلاً داشتم را از زاویه‌ای دیگر نگاه کنم. در اطراف کسانی را دیده بودم که روزگار خوش را به سر کرده بودند و بیشتر رگدو و بی‌خبری و سکوت داشتند مثل خانم سامی‌نژاد. نگاه انجتماع در آن زمان برایم جالب بود، اما این اتفاق در مورد فیلمی است که در سال ۱۳۱۳ ساخته شده بود. فکر می‌کنم از هفتاد سال پیش شرایط اجتماعی ما خیلی تغییر کرده باشد و خانواده‌ها آن موضع‌گیری نسبت به سینما را برای دخترها ندارند. چیزی که در آن زمان پدیده‌ای عجیب بود. اتفاقی که برای خانم سامی‌نژاد افتاده بود و خانواده‌ا را طرد کرده بود.

■ در همین زمان هم حتی اگر از یک سرباستار مدتی خبری نباشد خیلی زود دچار همان فراموشی می‌شوی.

به همین دلیل شاید تمام انرژی که صرف یک راه می‌کنید معمولاً به سرانجام نمی‌رسد. چیزی که در مورد بازیگران تئاتر دیدم. دوستانی که سال‌ها آرزوی یک کار تصویر داشتند و هیچ وقت به آن نرسیدند.

چون خیلی به آن فکر می‌کنند و برایشان مهم است. به همین دلیل شاید من دوشغله شدم. می‌دانستم

اگر بخوام خیلی به آن فکر کنم قطعه‌ای به نخواهم رسید. آن تجربه هم بسیار برایم آموزنده بود. زنی که

در زمان خوش پیشرو بود و در نهایت آن سرانجام را داشت. بعد از آن در سینما اولین کار جدی‌ام «متولد ماه مهر» (درویش) بود. ■ در اینجا بازیگری برایتان جدی شده بود؟

پیوست صحبت‌هایی که داشتیم بعضی‌ها می‌گویند بازیگر باید با شهامت و جسور باشد. اینها خیلی از من دور بود. پس می‌خواهید بگویید این طور نبوده که ابتدا با یک اعتماد به‌نفس بازیگری را شروع کرده باشید. این بازیگری بوده که به شما اعتماد به‌نفس داد.

بازیگری به من کمک کرد بتوانم چیزهایی را در درونم بشناسم. در کنار دوستان و مشاهده این وقایع به آن رسیدم که اگر بخواهم شرایط را تغییر دهم باید درونم را تغییر دهم. چشم‌اندازی برای مسیر خود نمی‌دیدم. بازیگری یک شجاعت و جسارت به من داد و احساس می‌کردم که یک اتفاق دیگری باید بیفتد. خاطرم هست که برای اولین‌بار آقای درویش

به من گفت اگر می‌خواهی خودت را محک بزنی برای اولین حرکت هیچ‌وقت نقش یک بازی کنن یک نقش کوتاه بازی کن و بین آیا به صورت نزدیک است یا خیر. به هر حال باید وارد سینما می‌شدم و به دلیل شرایط حرفه‌ای آن هم خیلی جای آزمون و خطا نداشت و این پیشنهاد خوبی برایم بود. در همین زمان بود که دیدم گرافیک آن چیزی نیست که به دنبالش هستم. دوست داشتم وارد تجربه‌های جمعی شوم و فضای دیگری را تجربه کنم. شاید حس کنجکاری بود.

■ جالب است که در این فیلم نقش یک دختر پرچنب و جوش و پراثری را بازی کردید.

بله، موقعیت بود که خیلی از خودم دور بود. آن محک‌های صحبتش شد در همین نکته بود. اینکه یک دختر ساکت با این نقش چه کند! نقش کوتاهی بود. اما برایم بسیار اهمیت داشت. بعد از آن در فاصله ۷ هفته در فیلم دیگری که تولید همان مدت بود به نام «فراره» (سپاکب شایقی) که یک کار پرشخصیت بود یکی از نقش‌های اصلی را بازی کردم. امروز که نگاه می‌کنم خیلی ایراد در بازی خودم می‌بینم. به هر حال

■ موفقیت «خاک سرخ» چه موقعیتی در ادامه برایتان پیش آورد؟

شنبه ۳۱ تیر ۱۳۸۵

گزارش

صف طولانی فیلم‌ها برای اکران تابستانی

آتش بس می‌رود

زوبین زند

طولانی شدن اکران آتش بس باعث بروز شایعاتی درباره ادامه نمایش این فیلم شده است. عده‌ای شورای صنفی نمایش را به تساهل در برابر این فیلم متهم می‌کنند. این شایعات باعث شد که همایون اسعدیان رئیس شورای صنفی نمایش از تعویض حتمی این فیلم طی هفته‌های آینده خبر دهد.

اسعدیان هفته گذشته درباره وضعیت نمایش فیلم آتش بس و احتمال تعویض آن گفت : کف فروش «آتش بس» بالا است اما حتی اگر این کف فروش افزایش هم داشته باشد و فروش فیلم ادامه یابد، تا سه هفته آینده از اکران برداشته خواهد شد؛ زیرا بر اساس قانون، هر فیلم حتی اگر کف فروش آن بالا باشد، حداکثر تا ۷ هفته بیشتر نباید در تابستان بر روی پرده بماند. وی گفت : اکران این فیلم از بهار شروع شده و در تابستان ادامه دارد. اکران فیلم‌ها در بهار محدودیتی ندارد اما چون اکران تابستان از سقف اکران ۷ هفته‌ای برخوردار است، در مورد ادامه اکران «آتش بس» در تابستان باید این قاعده لحاظ شود. اگرچه کف فروش آن بالا است و می‌تواند نمایش خود را ادامه دهد اما طبق قانون باید پس از پایان ۷ هفته تابستانی، فیلم از اکران برداشته شود.

براساس گفته رئیس شورای صنفی نمایش «آتش بس» که چیزی حدود ۵۱ روز اکران خود را در بهار پشت سر گذاشته، می‌تواند در تابستان ۴۹ روز روی پرده باشد که از این تعداد روز، ۳۰ روز سبزی شده و ۱۹ روز (کمتر از سه هفته) دیگر از اکران فیلم باقی می‌ماند که اگر کف فروش فیلم افت نکند، «آتش بس» در این مدت به اکران خود ادامه خواهد داد.

در همین حال «مصطفی شایسته» تهیه‌کننده فیلم «کافه ستاره» که قرار است بعد از آتش بس به نمایش درآید در مورد زمان قطعی نمایش فیلمش گفت : نوبت اکران «کافه ستاره» پس از «آتش بس» تعیین شده است اما چون «آتش بس» از آن کف که برایش معین شده پائین‌تر نرفته، تا زمان ممکن نمایش خود ادامه خواهد در نهایت ۱۸ مرداد باشد) به نمایش خود ادامه خواهد داد و سپس «کافه ستاره» اکران خواهد شد.

در آخرین تغییر و تحولات اکران سینماها از روز چهارشنبه هفته گذشته فیلم «زن بدلی» به جای «چند می‌گیری گریه کنی» در گروه استقلال و فیلم «طل بر بزرگ زیر پای چپ» در گروه مخاطبین خاص اکران شد. «به نام پدر» آخرین ساخته ابراهیم حاتمی‌کیا نیز در نوبت نمایش است تا پس از «سوغات فرنگ» اکران شود و «آتش بس» نیز جای خود را به «کافه ستاره» خواهد داد. ضمن این‌که بعد از پایان اکران «شام عروسی»، «سرود تولد» اکران خواهد شد.

اتفاقات اخیر در زمینه نمایش فیلم‌های ایرانی در حالی می‌افتد که هم‌اکنون تعداد زیادی از فیلم‌ها در صف نمایش قرار دارند و محدودیت‌های نمایشی سینمای کشور باعث طولانی شدن روز به روز این صف شده است. از سوی دیگر استقبال چند ماهه اخیر تماشاگران از فیلم‌های پر پرده باعث تمایل سینماداران به ادامه نمایش فیلم‌های موفق و عدم استقبال آنها از نمایش فیلم‌های جدید شده است. در همین حال تغییرات پیش‌آمده در ترکیب مدیریت خانه سینما باعث تقویت احتمال ایجاد تغییراتی در ترکیب شورای صنفی نمایش و تصمیمات آن شده است.
چند ساعدهای اسعدیان به شدت این احتمالات را رد می‌کند : «تحولات هیات‌مدیره هیچ تغییری را در شورای صنفی نمایش» به وجود نیاورده است. « اکران تابستانی سینمای ایران در حالی که ماه خود را پشت سر گذاشت که هنوز فیلم‌های بسیاری برای نمایش در این فصل لحظه‌شماری می‌کنند.

خبر

همکاری کارگردانان و نمایندگان مجلس

ایسنا : جلسه شورای مرکزی کارگردانان سینمای ایران با اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس عصر روز سه‌شنبه برگزار شد و طی آن تشکیل کمیته مشترک سینمایی اعضای این کانون و کمیسیون فرهنگی مورد توافق قرار گرفت. علیرضا رئیسایان رئیس کانون کارگردانان سینمای ایران درباره این جلسه گفت : جلسه بسیار مفیدی بود و خواسته‌های کانون کارگردانان که در حدود وظایف اعضای کمیسیون فرهنگی بود، مطرح شد. «وای قانونی آن در سینما احساس می‌شود و کمیسیون فرهنگی با توجه به اختیاراتش می‌تواند در حل آنها موثر باشد. رئیسایان درخصوص موارد مطرح شده گفت : قانون حقوق مولف، جلوگیری از قاچاق فیلم‌ها حمایت از پخش فیلم‌های ایرانی در صدا و سیما، کمک به سالن‌ها و ارتقای بودجه سینما از جمله مسائلی بودند که به گفته رئیسایان در این جلسه مطرح شدند. این جلسه با حضور تعدادی از اعضای شورای مرکزی کانون کارگردانان و عماد افروغ رئیس کمیسیون فرهنگی و اعضای کمیته هنر و رسانه این کمیسیون برگزار شد. کانون کارگردانان به تازگی تلاش‌های گسترده‌ای جهت ایجاد تعامل و همراهی با نهادهای مختلف فرهنگی و سیاسی کشور انجام داده است که این جلسه در راستای همین فعالیت‌ها برگزار شده است.

زوبین زند در فیلم «آتش بس»